

„Rugăciunea pentru bolnavi este cea dintâi binefacere”

În Duminica a 4-a după Rusalii, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală. Preafericirea Sa a subliniat că pasajul evanghelic citit în cadrul Sfintei Liturghii, în care este relatată minunea săvârșită de Mântuitorul Iisus Hristos, a vindecării slugii sutașului (Matei 8, 5-13), ne arată în esență faptul că iubirea milostivă și vindecătoare a lui Hristos trezește în păgâni credință puternică.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a enumerat trei învățături duhovnicești principale ce se desprind din Evanghelia vindecării slugii sutașului. „În primul rând, văzând bunătatea sufletului unui sutaș roman, smerenia lui adâncă și credința lui puternică, Mântuitorul Iisus Hristos, prin cuvânt doar, pronunțat de la distanță, îl vindecă pe servitorul acestuia, care era grav bolnav. În al doilea rând, vedem că fiecare persoană umană, fiecare om creat după chipul lui Dumnezeu are o valoare

unică și infinită, indiferent de rang și de poziție în societate, indiferent dacă este stăpân sau slugă. În al treilea rând, Evanghelia ne arată că rugăciunea pentru cei bolnavi și grija față de ei arată iubire milostivă, smerită și vindecătoare. Această rugăciune și această acțiune pentru cei bolnavi ne descoperă, de fapt, iubirea milostivă a lui Hristos, lucrătoare în lume”, a reliefat Părintele Patriarh Daniel.

Întâistătătorul Bisericii noastre a subliniat că Evanghelia Duminicii a 4-a după Rusalii are un profund aspect misionar și unul filantropic sau caritabil. „Ea prevestește venirea la Iisus a păgâniilor, a multor popoare păgâne care vor crede în Iisus și vor deveni popoare creștine. Mântuitorul Iisus Hristos descoperă credință puternică acolo unde ucenicii nu se așteptau, și anume nu la un evreu, ci la un centurion, un sutaș roman, care avea în subordinea lui 100 de soldați și făcea parte din trupele de ocupație a Țării Sfinte. Acest sutaș era de fapt un politeist, un om care credea în mai mulți zei. Însă a văzut că, de fapt, credința lui în zeii păgâni nu i-a folosit la nimic și, auzind că Iisus din Nazaret a vindecat o mulțime de bolnavi, el a venit la Iisus și l-a cerut să-i vindece pe servitorul său, care era paralizat în pat”. Preafericirea Sa a vorbit apoi de puterea cuvântului Mântuitorului Hristos, care era unul vindecător. „Sutașul avea doar un cuvânt mobilizator, care îi pune în mișcare pe soldații din subordinea sa. Însă centurionul roman a înțeles că *Iisus are cuvânt vindecător. El schimbă starea vieții omului. Iisus are cuvânt care vindecă pe cei bolnavi, îi ridică pe cei căzuți, dăruiește sănătate celor care au pierdut-o și dăruiește viață celor care nu o mai au.* Prin aceasta se vede că sutașul sau centurionul roman a părăsit credința păgână politeistă și a recunoscut și a crezut că în Iisus din Nazaret lucrează Dumnezeu, Care dăruiește sănătate, Care vindecă și schimbă starea vieții oamenilor”, a spus Patriarhul României.

În continuare, Preafericirea Sa a subliniat că Mântuitorul Iisus Hristos descoperă, pe lângă bunătatea centurionului roman, și smerenia lui adâncă, dar și prudența sa. „De ce sutașul a zis: «*Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea*» (Matei 8, 8)? A zis aceasta pentru că, în primul rând, el știa că Iisus este puternic și nu voia să-L mai obosească, să vină până la casa sa. În al doilea rând, a zis aceasta pentru că știa că dacă Iisus intră în casa unui păgân, a unui roman politeist, va suporta criticile conașionalilor săi. Atunci, el din smerenie și prudență i-a spus: «*ci zi numai cu cuvântul și se va vindeca sluga mea*». Pe lângă smerenia acestui sutaș, aici vedem și înțelepciunea sa, iar credința lui că Iisus poate vindeca de la distanță pe servitorul său arată că el recunoștea puterea dumnezeiască a lui Hristos. De aceea Iisus a zis: «*Adevărat grăiesc vouă: La nimeni în Israel n-am găsit atâta credință. Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția cerurilor*» (Matei 8, 10-11)”, a precizat Preafericitul Părinte Patriarh

Daniel.

Întâistătorul Bisericii noastre a reliefat că smerenia sutașului unită cu bunătatea sufletului l-a făcut pe Iisus să-i vindece doar prin cuvânt sluga bolnavă. „Vedem că valoarea omului nu depinde de ranguri din societate, că este stăpân sau că este slugă, că este bogat sau sărac, că este om de vază sau un om neînsemnat în ochii societății. Fiecare om creat după chipul lui Dumnezeu are o valoare unică, irepetabilă și infinită, pentru că este chemat la viață veșnică, în Împărăția cerurilor. Sutașul este un om care a simțit lucrarea lui Dumnezeu în Iisus Hristos și de fapt îl mărturisește ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu vindecător, dătător de sănătate și viață. De aceea, ca răsplată a credinței, smereniei și bunătății lui, Iisus îi vindecă sluga bolnavă”.

La final, Preafericirea Sa a vorbit despre importanța rugăciunii pentru semenii noștri bolnavi, precum și despre importanța ajutorării celor aflați în nevoi. „În general, noi avem tendința să ne rugăm lui Dumnezeu doar pentru noi înșine și pentru cei apropiați. În schimb, centurionul ne arată că trebuie să ne rugăm mai ales pentru bolnavii care nu se mai pot deplasa, care nu mai pot exprima durerea lor. *Acest centurion s-a făcut glasul suferinței servitorului său, a arătat compasiune, adică împreună pătimire, a arătat iubire smerită și milostivă și el ne arată să arătăm și noi iubire milostivă față de toți cei bolnavi, dar mai întâi să ne rugăm Domnului Iisus să-i vindece. Rugăciunea pentru bolnavi este cea dintâi binefacere și apoi ajutorarea lor spirituală (prin vizitarea lor) și materială (prin ajutorarea cu bani pentru medicamente, cu hrană). Această grijă pentru cei bolnavi este practică de Biserică de la începuturile ei în istorie.” Părintele Patriarh Daniel ne-a îndemnat să-i vizităm pe cei bolnavi, chiar dacă nu-i putem noi vindeca, deoarece „prezența noastră alături de ei le dă o încurajare. În general, oamenii bolnavi suferă de singurătate și de faptul că nu se pot deplasa, și atunci, singurătatea și imobilitatea accentuează suferința bolii. Însă, vizitarea lor de către cei din comunitate îi încurajează și le alină o parte din suferința bolii și a singurătății”, a îndemnat Patriarhul României.*

— ziarullumina.ro